

линейна диаграма. Стълбците при стълбовите диаграми в такъв случай обикновено се чертаят плътно прилепени един о друг. Ако се използва линейна диаграма, на абсцисата се построява скала за численото значение на признака, а на ординатата — скала за броя на членовете. Площта, заключена между кривата и абсцисата, може да се разглежда като плоско-стна диаграма и представлява цялата наблюдавана съвкупност. Такива диаграми обикновено не се правят за агитационни цели.

Териториалното разпределение на дадено явление сполучливо се представя чрез картограми. Те представляват схематични географски карти с еднакви условни щриховки или цветове на областите с еднаква честота на явлението.

Картограмите могат да бъдат комбинирани и с диаграми — най-често стълбови или секторни. С помощта на такава картодиаграма би могъл да бъде представен например стокооборотът на дребно в различните окръзи на страната. В границите на всеки окръг най-напред би трябвало да се начертае по един кръг, пропорционален на реализирания в окръга оборот. Всеки кръг след това може да бъде разделен на сектори, пропорционални на стокооборотите, реализирани в отделните социални сектори (държавен, кооперативен и частен). Останалата част от територията на окръзите би могла да бъде защрихована според гъстотата на търговската мрежа (броя на търговските заведения на 1000 души население) или някой друг признак, свързан със стокооборота.

Изброените начини за графично представяне на статистическите редове от данни далече не изчерпват всички възможности. Показани са главно начините и формите, които имат приложение в агитационната работа.

Художественото оформяване на диаграмата е не по-малко важен въпрос. Неправилно е рисунките да се считат за декоративен елемент. Те трябва да допълват и разясняват графичното изображение на явленията. Често пъти при художественото оформяване на диаграмите не се държи сметка за икономическата същност на явленията. Такива примери има много и е излишно да се цитират.

В една публикувана наскоро диаграма за производството на въглища беше нарисуван миньор с копач. През 1956 г. 95% от производените в страната въглища са изкопани с машини и само 5% ръчно. Явно е, че копачът в случая е анахронизъм.

Особено внимание трябва да се обръща на формата, цветовете и съотношението между големината на заглавието, графичния образ, обясненията и рисунките.

Диаграмата трябва да бъде достатъчно голяма, за да се вижда ясно и без усилия от такова разстояние, от каквото зрителите ще имат възможност да я виждат, когато бъде изложена. В противен случай тя няма да постигне желания ефект.

Твърде големите по размер заглавия дразнят окото, а твърде малките затрудняват четенето на диаграмите.

Рисунките не трябва да доминират в диаграмата. Тяхното предназначение е да илюстрират и уточнят графично изразеното явление.

Майсторското художествено оформяване на диаграмите е изкуство и трудно би могло да се даде за него някаква рецепта или шаблон. Тук художниците могат да проявят находчивост и фантазия, но при условие,